

การพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
สำหรับโรงเรียนบ้านป่าขาด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต 2*
THE DEVELOPMENT OF PROFESSIONAL LEARNING COMMUNITY TO
ENHANCE LEARNING ACHIEVMENT OF PACHAT SCHOOL YASOTHON
PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 2

ประกิต กวดขัน¹

Prakit Kuadkhan¹

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต 2¹

Yasothon Primary Educational Service Area Office 2¹

Email : prakitkuadkhan@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับโรงเรียนบ้านป่าขาด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต 2 กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย 1) สถานศึกษาที่มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศด้านการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จำนวน 4 แห่ง 2) ผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ ความสามารถด้านการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จำนวน 5 ท่าน โดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสัมภาษณ์เชิงลึก แบบประเมินความสอดคล้อง แบบประเมินความเหมาะสมของกระบวนการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าความถี่ ค่า IOC และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา เพื่อกำหนดกระบวนการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

ผลการวิจัยพบว่า กระบวนการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับโรงเรียนบ้านป่าขาด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต 2 ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบหลัก 20 องค์ประกอบย่อย และ 30 กระบวนการดำเนินการ มีค่าดัชนีความสอดคล้องขององค์ประกอบหลักและองค์ประกอบย่อยการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับโรงเรียนบ้านป่าขาด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต 2 (IOC) เท่ากับ 0.97 และมีค่าดัชนีความเหมาะสมของกระบวนการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับโรงเรียนบ้านป่าขาด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายโสธร เขต 2 (IOC) เท่ากับ 0.89

คำสำคัญ : ชุมชนแห่งการเรียนรู้; การเรียนรู้ทางวิชาชีพ; ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ABSTRACT

This research aims to develop a professional learning community to enhance academic achievement for of Pachat School. Yasothon Primary Educational Service Area Office 2. The sample group consists of 1. Four educational institutions with best practices in professional learning community development. 2. Five experts with knowledge and skills in professional learning community development. By specifically selecting data collection instruments, namely in-depth interviews, a congruence assessment, and a suitability assessment of the professional learning community development process, and analyzing data using frequency values, IOC, and content analysis to determine the professional learning community development process.

The research findings revealed that the process for developing a professional learning community to enhance academic achievement for Ban Pa Chat School under the Yasothon Primary Educational Service Area Office 2 comprises 6 main components, 20 sub-components, and 30 implementation processes. The Index of Item-Objective Congruence (IOC) for the main components and sub-components of the professional learning community development for academic achievement improvement at Ban Pa Chat School under the Yasothon Primary Educational Service Area Office 2 was 0.97. Additionally, the IOC for the suitability of the professional learning community development process for academic achievement improvement at the same school was 0.89.

Keywords : Learning Community; Professional Learning; Achievement

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

ในยุคสมัยปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วส่งผลกระทบต่อทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการเมืองของทุกประเทศ เป็นสาเหตุให้ทุกประเทศต้องมีการ ทบทวนวาระของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และการศึกษา เพื่อการพัฒนาการศึกษาที่ส่งเสริมความ เสมอภาค ความเท่าเทียมอย่างรอบด้านและสมดุลเพื่อเป็นฐานหลักของการพัฒนาประเทศ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 22 ซึ่ง ระบุว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และ ถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตาม ธรรมชาติ และเต็มตามศักยภาพ การจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพคนไทยยุคใหม่ซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการ เนื่องจากกระบวนการเป็นสิ่ง สำคัญที่นำไปสู่การเรียนรู้จากประสบการณ์จริงของผู้เรียน เป็นการฝึกทักษะกระบวนการคิด การ จัดการ การเผชิญสถานการณ์ การสร้างค่านิยมต่อสังคมส่งผลให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น ตัดสินใจเลือก

อย่างชาญฉลาด ประกอบกับแผนพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560 - 2564) กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาที่สำคัญเพื่อตอบสนองการพัฒนาไว้ 6 ยุทธศาสตร์ โดยในยุทธศาสตร์ที่ 1 เน้นการพัฒนาหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลที่มุ่งหวังให้คนไทยมีคุณธรรมจริยธรรม มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาประเทศในอนาคต ตอบสนองการพัฒนาในด้านคุณภาพและด้านการตอบโจทย์บริบทที่เปลี่ยนแปลง ยุทธศาสตร์ที่ 2 เน้นการผลิต พัฒนาคู ครู อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ที่มุ่งหวังให้มีการผลิตครูได้สอดคล้องกับความต้องการในการจัดการศึกษาทุกระดับทุกประเภท และมีสมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพ สามารถใช้ศักยภาพในการสอนได้อย่างเต็มที่ รวมทั้งสามารถแก้ปัญหาที่ต้องเผชิญในทุกสถานการณ์ได้ (พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์, 2558)

การศึกษาขั้นพื้นฐานของประเทศไทยคุณภาพยังไม่ถึงระดับมาตรฐานประเทศที่พัฒนาแล้ว โดยเมื่อพิจารณาจากผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2559 ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในวิชาหลัก 5 วิชา ได้แก่ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา และภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนนผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐานต่ำกว่าร้อยละ 50 ทุกวิชา นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐานต่ำกว่าร้อยละ 50 ใน 4 วิชาหลัก ได้แก่ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา และภาษาอังกฤษ เมื่อพิจารณาจำนวนโรงเรียนที่มีผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐานระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12 ปีการศึกษา 2559 ที่มีคะแนนเฉลี่ย 5 วิชา สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับชาติ พบว่า ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีจำนวน 19 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 19.59 และในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีจำนวน 10 โรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 10.53 (กลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผลสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 12, 2560) ประเทศไทยจึงจำเป็นต้องส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างต่อเนื่องในโรงเรียนทุกประเภท

กระบวนการการศึกษาเพื่อให้สามารถพัฒนาผู้เรียนตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษาหรือคนไทยยุคใหม่นั้น นายแพทย์ประเสริฐ ผลิตผลการพิมพ์ ได้กล่าวไว้ในคำนิยมของหนังสือทักษะแห่งอนาคตใหม่ : การศึกษาเพื่อศตวรรษที่ 21 (21 Century Skills: Rethinking How Students Learn) ว่าจะต้องมีการปฏิรูปการเรียนการสอนแบบ Problem-Base Learning (PBL) แล้วสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ครูเพื่อศิษย์ที่เรียกว่า Professional Learning Community (PLC) (บุญชม ศรีสะอาด, 2558) สอดคล้องกับงานวิจัย เรื่อง Professional Learning Community ของ สโตล แอล (Stoll L., 2010) ที่กล่าวว่า มีการให้การยอมรับและพูดถึงในวงกว้างเกี่ยวกับ PLC ในหลายประเทศว่าทำให้เกิดการรวมตัว การช่วยเหลือ การร่วมมือซึ่งกันและกัน รวมทั้งมีการสะท้อนกระบวนการดำเนินงานวิธีการปฏิบัติที่เป็นเลิศเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาชีพ ซึ่งส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน และ โฮร์ด เอ็ม (Hord M., 2009) กล่าวว่า เป้าหมายหลักของสถานศึกษาคือการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งขึ้นอยู่กับคุณภาพการจัดการเรียนการสอน โดยคุณภาพการจัดการเรียนการสอนจะต้องมีการปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่องแบบมีอาชีพ บริบทที่สนับสนุนการเรียนรู้แบบมีอาชีพคือชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

จากหลักการและแนวคิดในการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ประกอบกับปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียนบ้านป่าขาด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ยโสธร เขต 2 เพื่อเป็นการยกระดับคุณภาพการศึกษาทั้งระบบ และพัฒนาคุณลักษณะผู้เรียนตามเจตนารมณ์ของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 รวมทั้งเป็นการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีทักษะในการจัดการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผลตามศักยภาพตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของโรงเรียนบ้านป่าขาด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ยโสธร เขต 2

3. ประโยชน์ที่ได้รับการวิจัย

3.1 ส่งเสริมความร่วมมือของบุคลากรในองค์กร สร้างความสามัคคีระหว่างครูด้วยกันเอง ครูกับนักเรียน ครูกับผู้ปกครอง

3.2 ส่งเสริมความเป็นเอกภาพสร้างวัฒนธรรมในการทำงานร่วมกันทำให้โรงเรียนบรรลุเป้าหมายอย่างมีคุณภาพ

3.3 ส่งเสริมครูผู้สอนให้มีการแบ่งปันข้อมูลและถกเถียงความคิด (Brain Storming) ลดขั้นตอนในการทำงานที่ซ้ำซ้อน

3.4 ส่งเสริมให้ครูได้มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ผ่านกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันและสะท้อนความคิดย้อนกลับ เป็นการแลกเปลี่ยนแนวคิดของครูแต่ละท่าน

3.5 ส่งเสริมความความร่วมมือระหว่างผู้บริหาร ครู และผู้รับบริการในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษา

3.6 ส่งเสริมให้ครูได้นำกระบวนการเรียนการสอนมาพัฒนามาพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่อง

4. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยดังนี้ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูและบุคลากร มีจำนวน 70 คน และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1. โรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศด้านการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จำนวน 4 โรงเรียน ที่ได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งเป็นโรงเรียนที่มีความต้องการในการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ได้แก่ โรงเรียนชุมชนห้องแซงวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ยโสธร เขต 2 โรงเรียนบ้านโพธิ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ยโสธร เขต 2 โรงเรียนบ้านห้องคลอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ยโสธร เขต 2 และโรงเรียนบ้านห้องแซง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ยโสธร เขต 2 ผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้อำนวยการโรงเรียนหรือรองผู้อำนวยการโรงเรียน คณะกรรมการสถานศึกษา และครูผู้รับผิดชอบการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 2. ผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ ความสามารถด้าน

การพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จำนวน 5 ท่าน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบสังเคราะห์องค์ประกอบและกระบวนการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 2) แบบสัมภาษณ์เชิงลึก 3) แบบประเมินความสอดคล้องขององค์ประกอบของการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แล้ววิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.97 4) แบบประเมินความเหมาะสมของกระบวนการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แล้ววิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.89

การวิจัยครั้งนี้มีขั้นตอนและวิธีเก็บรวบรวมข้อมูล 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาและสังเคราะห์แนวคิดเชิงทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ คุณลักษณะสำคัญของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ องค์ประกอบหลักและองค์ประกอบย่อยในการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับโรงเรียนบ้านป่าขาด

ขั้นตอนที่ 2 ถอดบทเรียนจากโรงเรียนและสถาบันการศึกษาที่มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practices) ในการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ จำนวน 4 แห่ง โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกใน 7 ประเด็น คือ 1) แนวคิดเบื้องต้นเกี่ยวกับการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของโรงเรียน 2) การพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา องค์ประกอบหลักของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษาของท่านประกอบด้วยองค์ประกอบใดบ้าง แต่ละองค์ประกอบหลักมีองค์ประกอบย่อยอะไรบ้าง แต่ละองค์ประกอบมีวิธีดำเนินการอย่างไร ปัญหาอุปสรรค และวิธีแก้ปัญหาการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา ความคาดหวังและข้อเสนอแนะในการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 3) ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพส่งผลต่อการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างไร 4) ทักษะที่ใช้ในการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 5) จุดเด่นหรือวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practices) ในสถานศึกษาของท่านเกี่ยวกับชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 6) ความพึงพอใจต่อชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา และ 7) ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา นำข้อมูลที่ได้จากการถอดบทเรียนมาจัดเป็นหมวดหมู่ตามองค์ประกอบของการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

ขั้นตอนที่ 3 ร่างกระบวนการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับโรงเรียนบ้านป่าขาด ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยในขั้นตอนที่ 1 และ 2 มาสังเคราะห์เพื่อกำหนดกระบวนการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อให้อาจารย์ที่ปรึกษาดูตรวจสอบและแก้ไขก่อนนำเสนอผู้เกี่ยวข้อง

ขั้นตอนที่ 4 การตรวจสอบกระบวนการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยผู้เกี่ยวข้อง ผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องขององค์ประกอบของการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประเมินความ

เหมาะสมของกระบวนการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และตรวจสอบเพื่อรับรองความถูกต้อง ความสอดคล้อง ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์

5. ผลการวิจัย

ผลการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องประกอบกับการถอดบทเรียนโรงเรียนหรือสถานบันการศึกษาที่มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก สรุปรองคประกอบและกระบวนการดำเนินงานในการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพนำเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้องขององค์ประกอบหลักและองค์ประกอบย่อยการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) 0.97 การประเมินความเหมาะสมของกระบวนการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) 0.89 พบว่า การพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับโรงเรียนบ้านป่าขาดนั้น ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบหลัก คือ 1) การสร้างค่านิยมและบรรทัดฐานร่วมกัน 2) การกำหนดเป้าหมายร่วมกันเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียน 3) การร่วมมือรวมพลัง 4) การชี้แนะหรือการให้คำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ 5) การสนทนาเพื่อสะท้อนผล และ 6) เงื่อนไขการสนับสนุน

องค์ประกอบและกระบวนการดำเนินงานในการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หรือ SCCERS Model มีรายละเอียด ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 การมีค่านิยมและบรรทัดฐานร่วมกัน (Shares values & norms) มีกระบวนการดำเนินงาน 1) กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพซึ่งเน้นที่นักเรียนหรือผู้เรียน 2) กำหนดกลุ่มชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพโดยคำนึงถึงบริบทของโรงเรียน 3) กำหนดแนวปฏิบัติของครู ผู้บริหาร และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 4) กำหนดค่านิยมและบรรทัดฐานโดยมุ่งเน้นที่ตัวนักเรียนหรือผู้เรียน

องค์ประกอบที่ 2 กำหนดเป้าหมายร่วมกันเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียน (Collective focus on student learning) มีกระบวนการดำเนินงาน 1) กำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ของนักเรียนร่วมกัน 2) ส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย 3) จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล 4) พัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ของครู 5) พัฒนาระบบการจัดการเรียนรู้โดยเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ 6) นิเทศ ติดตามการจัดการเรียนรู้โดยเพื่อนครู ผู้บริหาร หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

องค์ประกอบที่ 3 การร่วมมือรวมพลัง (Collaboration) มีกระบวนการดำเนินงาน 1) การวิเคราะห์มาตรฐานและตัวชี้วัดที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ 2) จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้และวิพากษ์แผนการจัดการเรียนรู้ร่วมกัน 3) ออกแบบการจัดการเรียนรู้ร่วมกัน 4) จัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล 5) ช่วยเหลือและร่วมมือกันอย่างกัลยาณมิตรในการจัดการเรียนรู้ 6) การแลกเปลี่ยนความรู้หรือทักษะใหม่ ๆ ในการจัดการเรียนรู้

องค์ประกอบที่ 4 การชี้แนะหรือการให้คำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ (Expert Advice) มีกระบวนการดำเนินงาน 1) สังเกตการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน 2) เปิดใจรับคำแนะนำจากเพื่อนครู

และผู้เชี่ยวชาญในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ 3) นำคำแนะนำหรือข้อเสนอแนะไปปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนรู้ 4) สร้างเครือข่ายชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนตามบริบทของโรงเรียน

องค์ประกอบที่ 5 การสนทนาเพื่อสะท้อนผล (Reflection) มีกระบวนการดำเนินงาน 1) สนทนาร่วมกันระหว่างครูและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเกี่ยวกับการเตรียมการจัดการเรียนรู้ 2) สนทนาร่วมกันเพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ 3) สนทนาร่วมกันเพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ 4) สนทนาวิเคราะห์กรณีศึกษาเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ 5) กำหนดวิธีการแก้ปัญหากรณีศึกษาร่วมกันอย่างสร้างสรรค์

องค์ประกอบที่ 6 เงื่อนไขการสนับสนุน (Supportive Condition) เป็นองค์ประกอบที่สนับสนุนการดำเนินงาน 5 องค์ประกอบข้างต้น มีกระบวนการดำเนินงาน 1) การสร้างแรงจูงใจและการเสริมแรงจากผู้บริหาร 2) การส่งเสริม สนับสนุน และให้กำลังใจจากผู้บริหาร 3) จัดสถานที่สำหรับการพบกลุ่มชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 4) จัดอาคาร สถานที่ให้เอื้อต่อการเรียนรู้ 5) จัดเวลาสำหรับการพบกลุ่มแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 6) จัดเวลาสำหรับกระบวนการ Lesson Study 3 ขั้นตอน คือ การวางแผนการจัดการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ และการตรวจสอบ 7) สนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 8) สนับสนุนสื่อ อุปกรณ์ต่าง ๆ ตามความต้องการจำเป็น

6. อภิปรายผลการวิจัย

6.1 จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและการถอดบทเรียนโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาที่มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ พบว่า การพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นการเดินไปสู่เป้าหมายหรือความสำเร็จร่วมกันของนักเรียน ครูผู้ประกอบวิชาชีพ และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง สอดคล้องกับ Hendro Yulius Suryo Putro, Rene M. Babiera, Mukhlis Takwin, Ali Rachman, Tiara Ariliani (2023) มองว่าชุมชนแห่งการเรียนรู้เป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยเน้นการทำงานร่วมกันของบุคลากรทางการศึกษาเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนอย่างยั่งยืน สอดคล้องกับ Muhammad Akram, Saira Taj, & Muhammad Irfan Malik (2023) กล่าวว่า การสร้างและส่งเสริมชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) เป็นกลไกสำคัญที่จะช่วยให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาสามารถทำงานร่วมกัน เรียนรู้ซึ่งกันและกัน และมุ่งเน้นไปที่การพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างแท้จริง ซึ่งนำไปสู่การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ในที่สุด สอดคล้องกับ Murad Tareq, Assadi, N., Zoabi, M., Hamza, S., & Ibdah, M. (2022) กล่าวว่า พลังของการทำงานร่วมกันและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่ครูและนักการศึกษาสามารถพัฒนาตนเอง ปรับปรุงแนวปฏิบัติในการสอน และท้ายที่สุดคือการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน สอดคล้องกับ วุฒิสักดิ์ บุญแน่น (2565) กล่าวว่า ความสำคัญของการสร้างและพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษา เพื่อให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาร่วมมือกันพัฒนาศักยภาพของตนเองและยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนการสอน ซึ่งจะส่งผลโดยตรงต่อการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคุณภาพของผู้เรียนในที่สุด สอดคล้องกับ Antinluoma, M., Ilomäki, L., & Toom, A. (2018) กล่าวว่า การสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทาง

วิชาชีพที่มีประสิทธิภาพนั้น เป็นเรื่องของการ เปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมของโรงเรียน ให้เป็นวัฒนธรรมที่ ส่งเสริมการทำงานร่วมกัน การเรียนรู้ร่วมกัน และการพัฒนาอย่างต่อเนื่องของครู เพื่อให้เกิดผล กระทบเชิงบวกสูงสุดต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน สอดคล้องกับ กันต์ธร หิรัญลักษณ์ (2564) กล่าวว่า การพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในสถานศึกษามีความสำคัญอย่างยิ่งและ ส่งผลโดยตรงต่อการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคุณภาพโดยรวมของผู้เรียน สอดคล้องกับ นิกุล ทองหน้าศาล (2565) กล่าวว่า การพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเป็นสิ่งสำคัญในการ ยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน โดยอาศัยความร่วมมือ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการ พัฒนาอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาสามารถนำความรู้และทักษะที่ได้มา ประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลโดยตรงต่อคุณภาพการ เรียนรู้ของนักเรียน สอดคล้องกับ เพ็ญฉวี นนทะชาติ (2565) กล่าวว่า การสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community: PLC) ในโรงเรียน ซึ่งหมายถึงการที่ครูและ บุคลากรทางการศึกษามารวมตัวกันเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ พัฒนางานวิชาชีพ และร่วมมือกันแก้ไขปัญหา หรือพัฒนาการจัดการเรียนรู้ เพื่อเป้าหมายสูงสุดคือการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ให้ดีขึ้น สอดคล้องกับ ปริญญา มีสุข, อังค์วรา วงษ์รักษา และทิพย์วิมล วังแก้วหิรัญ (2563) กล่าวว่า บทบาทสำคัญของ PLC ในการพัฒนาครูให้สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพมาก ขึ้น นำไปสู่การยกระดับคุณภาพของผู้เรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในที่สุด และสอดคล้องกับ ประจักษ์ ยอดเมิน (2563) กล่าวว่า ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาครูให้ มีความเป็นมืออาชีพ มีการทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ และมีเป้าหมายร่วมกันในการพัฒนาการ เรียนรู้ของผู้เรียน อันจะนำไปสู่การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสถานศึกษาในที่สุด

6.2 ผลการตรวจสอบกระบวนการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับโรงเรียนบ้านป่าขาดจากการศึกษาสังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องประกอบกับการถอดบทเรียนโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาที่มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศ แล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง เทียบตรงเชิงเนื้อหาและวิเคราะห์ค่าดัชนีความ สอดคล้อง พบว่า ความสอดคล้องขององค์ประกอบหลักและองค์ประกอบย่อยการพัฒนาชุมชนแห่ง การเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) 0.99 และผลการประเมินความเหมาะสมของ กระบวนการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) 0.90 ซึ่งสามารถ นำไปใช้ได้ โดยมีรายละเอียดกระบวนการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ดังนี้ องค์ประกอบ ที่ 1 การมีค่านิยมและบรรทัดฐานร่วมกัน (Shares values & norms) มีกระบวนการดำเนินงาน 1) กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพซึ่งเน้นที่นักเรียนหรือ ผู้เรียน 2) กำหนดกลุ่มชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพโดยคำนึงถึงบริบทของโรงเรียน 3) กำหนด แนวปฏิบัติของครู ผู้บริหาร และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 4) กำหนดค่านิยมและบรรทัดฐานโดยมุ่งเน้นที่ตัว นักเรียนหรือผู้เรียน สอดคล้องกับ อนุสรณ์ สุวรรณวงศ์ (2558) Stoll, L., Bolam, R., McMahon, A., Wallace, M., & Thomas, S. (2015) และ Kenoyer (2006) องค์ประกอบที่ 2 กำหนดเป้าหมาย ร่วมกันเพื่อการเรียนรู้ของนักเรียน (Collective focus on student learning) มีกระบวนการ ดำเนินงาน 1) กำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ของนักเรียนร่วมกัน 2) ส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนด้วย วิธีการที่หลากหลาย 3) จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล 4) พัฒนา

ทักษะการจัดการเรียนรู้ของครู 5) พัฒนาระบบการจัดการเรียนรู้โดยเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ 6) นิเทศ ติดตามการจัดการเรียนรู้โดยเพื่อนครู ผู้บริหาร หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย สอดคล้องกับ ณรงค์ อินทนาม (2553) อนุสรฯ สุวรรณวงศ์ (2558) Gail Richmond & Viola Manokore, (2010) องค์ประกอบที่ 3 การร่วมมือรวมพลัง (Collaboration) มีกระบวนการดำเนินงาน 1) การวิเคราะห์ มาตรฐานและตัวชี้วัดที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ 2) จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้และวิพากษ์แผนการจัดการเรียนรู้ร่วมกัน 3) ออกแบบการจัดการเรียนรู้ร่วมกัน 4) จัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล 5) ช่วยเหลือและร่วมมือกันอย่าง กัลยาณมิตรในการจัดการเรียนรู้ 6) การแลกเปลี่ยนความรู้หรือทักษะใหม่ๆ ในการจัดการเรียนรู้ สอดคล้องกับ เกียรติสุตา กาศเกษม และฉลอง ชาตบุระชีวิน (2559) พวงเพ็ญ เขียวเสน, ไมตรี จันทรา และสมพร ญาณสูตร (2562) Stoll, L., Bolam, R., McMahon, A., Wallace, M., & Thomas, S. (2006) Jame F. Kilbane (2009) และ Tamara H. Nelson, Linda Le Bard & Charlotte Waters (2010) กล่าวว่า การทำงานร่วมกันของครูผ่านการสนทนาเชิงลึก การสืบค้น ร่วมกันเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอนจะนำไปสู่การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น องค์ประกอบที่ 4 การชี้แนะหรือการให้คำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ (Expert Advice) มีกระบวนการ ดำเนินงาน 1) สังเกตการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน 2) เปิดใจรับคำแนะนำจากเพื่อนครูและผู้เชี่ยวชาญ ในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ 3) นำคำแนะนำหรือข้อเสนอแนะไปปรับปรุงพัฒนาการจัดการ เรียนรู้ 4) สร้างเครือข่ายชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง ภายในและภายนอกโรงเรียนตามบริบทของโรงเรียน สอดคล้องกับ Vicki Vescio, Dorene Ross, Alyson Adams (2008) และ Tamara H. Nelson, Linda Le Bard & Charlotte Waters (2010) กล่าวว่า การพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพจะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของครูให้ดียิ่งขึ้น จะส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างแท้จริง องค์ประกอบที่ 5 การสนทนาเพื่อสะท้อนผล (Reflection) มีกระบวนการดำเนินงาน 1) สนทนาร่วมกันระหว่างครูและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเกี่ยวกับการ เตรียมการจัดการเรียนรู้ 2) สนทนาร่วมกันเพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ 3) สนทนาร่วมกันเพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ 4) สนทนา วิเคราะห์กรณีศึกษาเพื่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ 5) กำหนดวิธีการแก้ปัญหากรณีศึกษาร่วมกัน อย่างสร้างสรรค์ สอดคล้องกับ อนุสรฯ สุวรรณวงศ์ (2558) และ Tamara H. Nelson, Linda Le Bard & Charlotte Waters (2010) กล่าวว่า การพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพมี ความสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และ องค์ประกอบที่ 6 เงื่อนไขการสนับสนุน (Supportive Condition) เป็นองค์ประกอบที่สนับสนุนการ ดำเนินงาน 5 องค์ประกอบข้างต้น มีกระบวนการดำเนินงาน 1) การสร้างแรงจูงใจและการเสริมแรง จากผู้บริหาร 2) การส่งเสริม สนับสนุน และให้กำลังใจจากผู้บริหาร 3) จัดสถานที่สำหรับการพบกลุ่ม ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 4) จัดอาคาร สถานที่ให้เอื้อต่อการเรียนรู้ 5) จัดเวลาสำหรับการพบกลุ่ม แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 6) จัดเวลาสำหรับกระบวนการ Lesson Study 3 ขั้นตอน คือ การวางแผนการจัดการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ และการตรวจสอบ 7) สนับสนุนงบประมาณในการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ 8) สนับสนุนสื่อ อุปกรณ์ต่าง ๆ ตามความต้องการจำเป็น สอดคล้องกับ วรลักษณ์ ชูกำเนิด และ เอกรินทร์ สังข์ทอง (2557)

นิภาพร สุธรรมวงศ์ (2565) Tamara H. Nelson, Linda LeBard & Charlotte Waters, 2010) กล่าวว่า ชุมชนแห่งการเรียนรู้เป็นพื้นฐานสำคัญที่ช่วยให้ครูสามารถพัฒนาการเรียนการสอนของตนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเน้นการทำงานร่วมกัน การใช้ข้อมูล และการสนับสนุนจากผู้นำเป็นหลัก

7. องค์ความรู้ใหม่

การพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน" สามารถสังเคราะห์ องค์ความรู้ใหม่เป็นโมเดลที่มีประสิทธิภาพได้ (Professional Learning Community: PLC) โมเดล LCE-AA เป็นโมเดลที่เน้นการทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องของบุคลากรทางการศึกษาใน โรงเรียน ครู ผู้บริหาร ผู้รับบริการ โดยมีนักเรียนเป็นศูนย์กลาง เพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียน การสอนและยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้นอย่างยั่งยืน โมเดลนี้ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบหลักดังนี้

- 1) ปัจจัยนำเข้า (Inputs): สิ่งจำเป็นที่ต้องมีเพื่อเริ่มต้นและสนับสนุนการทำงานของชุมชน แห่งการเรียนรู้
 - 1.1) ภาวะผู้นำที่สนับสนุนและเปิดกว้าง ผู้บริหารยอมรับฟังความคิดเห็นของครู
 - 1.2) ครูที่มีความมุ่งมั่นและเปิดใจเรียนรู้ ครูเปิดใจยอมรับฟังความเห็นจากเพื่อนร่วมงาน
 - 1.3) ทรัพยากรและการสนับสนุนที่เพียงพอ โรงเรียนมีสื่อการเรียนและอาคารสถานที่ เพียงพอ
 - 1.4) วัฒนธรรมองค์กรที่เอื้อต่อการเรียนรู้ โรงเรียนมีบรรยากาศเอื้อต่อการทำงาน
- 2) กระบวนการ (Processes): กิจกรรมและขั้นตอนการทำงานของชุมชนแห่งการเรียนรู้
 - 2.1) การสร้างวิสัยทัศน์และเป้าหมายร่วมกัน โรงเรียนและชุมชนมีการกำหนดเป้าหมายร่วมกัน
 - 2.2) การสร้างและพัฒนาแบบแผนความคิด ครู ผู้บริหาร ผู้รับบริการมีการวางแผน เกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
 - 2.3) การเรียนรู้เป็นทีมและการทำงานร่วมกัน ครู ผู้บริหาร ผู้ปกครองมีการทำงาน ประสานกันเป็นทีม
 - 2.4) การพัฒนาความรู้รอบรู้แห่งตน ผู้บริหารส่งเสริมให้บุคลากรอบรมและพัฒนาตนเอง อย่างต่อเนื่อง
- 3) ผลลัพธ์ (Outputs/Outcomes): ผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานของชุมชนแห่งการ เรียนรู้ ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว
 - 3.1) ผลลัพธ์ระยะสั้น ครูมีการร่วมมือในการทำงานที่ดีขึ้น มีรูปแบบการสอนที่ หลากหลายโดยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากเพื่อนร่วมงาน เกิดวัฒนธรรมใหม่ในการทำงาน
 - 3.2) ผลลัพธ์ระยะยาว นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ สูงขึ้น
 - 3.3) ผลต่อโรงเรียนและชุมชน เกิดความสามัคคีปรองดองระหว่างชุมชน ครู และ โรงเรียน

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

8.1.1 การวิจัยนี้ยกระดับการเรียนรู้ให้สูงขึ้นที่เกิดจากความต้องการของผู้บริการหรือชุมชนอย่างแท้จริง จะทำให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนและระยะยาวได้

8.1.2 การวิจัยนี้ช่วยส่งเสริมความร่วมมือระหว่างชุมชน รัฐบาล การทางการศึกษา และโรงเรียนในกลุ่มเครือข่าย

8.1.3 การวิจัยนี้จะทำให้เกิดการเชื่อมโยงทรัพยากร องค์ความรู้ที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

8.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปฏิบัติ

8.2.1 ควรทำความเข้าใจบริบทของชุมชนนั้นๆ ให้เข้าใจอย่างละเอียดถี่ถ้วน เช่น วิถีชีวิต ค่านิยมความเชื่อ ความคาดหวังของชุมชนการเป็นอยู่ จุดอ่อนและจุดแข็งของชุมชน

8.2.2 ควรสร้างความร่วมมือจากชุมชนให้ชุมชนรู้สึกว่าเป็นเจ้าของร่วมกัน ประสานความร่วมมือจากหน่วยงานที่อยู่ใกล้เคียง เช่น เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล อนามัย เป็นต้น

8.2.3 ควรมีการวางแผนการทำงานอย่างเป็นระบบ กำหนดตัวชี้วัดให้ชัดเจน มีการประเมินผลเพื่อปรับปรุงการทำงานครั้งต่อไป

8.3 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

8.3.1 การวิจัยนี้มุ่งเน้นเสนอกระบวนการในการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้ปรับกระบวนการจัดการเรียนรู้ซึ่งสอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

8.3.2 การวิจัยนี้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาวิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษา ทำให้เกิดการรวมกลุ่มที่เข้มแข็งเพื่อช่วยเหลือ ส่งเสริม สนับสนุนและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้

8.3.3 สถานศึกษาหรือหน่วยงานการศึกษาควรนำกระบวนการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพไปบูรณาการหรือประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับบริบทของแต่ละสถานศึกษาหรือหน่วยงานการศึกษา

8.4 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

8.4.1 ควรมีการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใน 5 กลุ่มสาระหลัก ได้แก่ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา และภาษาต่างประเทศ

8.4.2 ควรมีการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกระบวนการในการจัดการเรียนรู้ปกติกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ

8.4.3 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ที่มีผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนในหลายๆ ตัวแปร เช่น ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ เป็นต้น

9. บรรณานุกรม

- กันต์ธร หิรัญลักขณ์. (2564). **ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสระบุรี**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เกียรติสุดา กาศเกษม และฉลอง ชาตธูประชีวิน (2559). การพัฒนาชุมชนแห่งการเรียนรู้ในท้องถิ่นของโรงเรียนเทศบาล ด้วยการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม. **วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวร**. 18(3). 112-124.
- นิกุล ทองหน้าศาล. (2565). รูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนโรงเรียนหนองโสนพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพิจิตร. **วารสารนวัตกรรมการจัดการศึกษาและการวิจัย**. 4(2). 205–220.
- นิภาพร สุธรรมวงศ์. (2565). การพัฒนาการนิเทศภายในด้านการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. **วารสารสมาคมพัฒนาวิชาชีพการบริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย**. 4(3). 1–14.
- ประจักษ์ ยอดเมิน. (2563). **แนวทางการดำเนินงานชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 (หนองบัวลำภู)** วิทยานิพนธ์การศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. คณะศึกษาศาสตร์ : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ปริญญามีสุข, อังควรา วงษ์รักษา และ ทิพย์วิมล วังแก้วหิรัญ. (2564). การวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสาเหตุของผลการพัฒนาวิชาชีพครูและบุคลากรทางการศึกษาแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูสภา. **วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม**. 11(2). 155-168.
- พวงเพ็ญ เขียวเสน, ไผ่ตรี จันทรา และสมพร ญาณสูตร. (2562). ภาวะผู้นำเหนือผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 1. **วารสารนาคบุตรปริทรรศน์**. 11(2). 72-80.
- เพ็ญวิ นนทะชาติ. (2565). **การพัฒนารูปแบบการบริหารชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ตามแนวคิดการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านคูซอด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1**. สืบค้นเมื่อ 12 กุมภาพันธ์ 2566. จาก <http://news.sisaketu1.go.th/news/wp-content/uploads/2025/02/1.pdf>
- วุฒิศักดิ์ บุญแน่น. (2565). ชุมชนแห่งการเรียนรู้เพื่อพัฒนานักเรียนผลการเรียนต่ำในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิดโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ฝ่ายมัธยม). **วารสาร มจร การพัฒนาสังคม**. 8(1). 14–26.
- อนุสร สวรรณวงศ์. (2558). **กลยุทธ์การบริหารเพื่อเสริมสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพสำหรับครูโรงเรียนเอกชน**. สืบค้นเมื่อ 20 กุมภาพันธ์ 2566. จาก <https://www.car.chula.ac.th/display7.php?bib=2128080>
- Antinluoma, M., Ilomäki, L., & Toom, A. (2018). Schools as Professional Learning Communities. **Journal of Education and Learning**. 7(5). 76-91.

- Gail Richmond & Viola Manokore. (2010). Identifying elements critical for functional and sustainable professional learning communities. **Science Education**. 95(3). 543-570.
- Hendro Yulius Suryo Putro, Rene M. Babiera, Mukhlis Takwin, Ali Rachman, Tiara Ariliani. (2023). Professional Learning Community: Analysis and Impact on the Quality of Learning in Nusantara Capital Buffer School (IKN). **International Journal of Asian Education**. 5(1). 34-42.
- Jame F. Kilbane. (2009). Professional Learning Community – PLC. **NASSP Bulletin**. 93(3) 184–205.
- Muhammad Akram, Saira Taj, & Muhammad Irfan Malik. (2023). Effect of Professional Learning Communities on Student Achievement at the Secondary School Level. **Global Social Sciences Review**. 8(2). 42-52.
- Murad Tareq, Assadi, N., Zoabi, M., Hamza, S., & Ibdah, M. (2022). The Contribution of Professional Learning Community of Pedagogical Instructors, Training Teachers and Teaching Students within a Clinical Model for Teacher Education to Their Professional Development. **European Journal of Educational Research**. 11(2). 1009-1022.
- Stoll, L., Bolam, R., McMahon, A., Wallace, M., & Thomas, S. (2006). Professional Learning Communities. **Journal of Educational Change**. 7(4). 221-258.
- Tamara H. Nelson, Linda Le Bard & Charlotte Waters. (2010). **How to Create A Professional Community**. DC: National Academies Press.
- Vicki Vescio, Dorene Ross, Alyson Adams. (2008). A review of research on the impact of professional learning communities on teaching practice and student learning. **Science Direct, Teaching and Teacher Education**. 24(2008). 80–91.